

[Hanne Reintoff.]

ingenlunde 90 pct. dækning, fordi den hviler på et gennemsnit på landsbasis. Det er for øjeblikket sådan, at de ufaglærte arbejdere har en landsdækning på 74 pct., mens de faglærte ligger helt nede i landsgennemsnit på en 64 pct. dækning, og inden for byggebranchen er det sådan, at man er nede på en dækning omkring 50 pct., i Københavnsområdet på 43 pct.; ingen skal her komme og fortælle mig, at det har noget som helst med erstatning for løntab under sygdom at gøre.

Vort forslag om at forlænge barselhvileperioden havde jeg håbet at få varmere støtte til. Vi har i Danmark socialmedicinsk gjort en rimelig indsats for at få vores spædbørn i trivsel, og vi har overalt draget den erfaring, at det, vi gennemførte: svangerskabsundersøgelse, sundhedsplejeordning, overgang til at føde på institution osv., hjalp os mod uheld og vantrivsel og også var samfundsøkonomisk rigtigt. Vi synes derfor, det skulle være ganske naturligt, at man kunne støtte dette forslag, fordi omsorgen for mor og barn og de samfundsøkonomiske synspunkter på dette skulle være noget, man kunne blive enig om.

Jeg er blevet spurgt om, hvorfor vi siger 21 uger. Ja, vi så da gerne et halvt år, men jeg kunne så spørge om, hvorfor man har forskellige grænser bl. a. i dagpengeloven her — hvorfor har man en 4 ugers grænse med 4 timers beskæftigelse? Når jeg har valgt 21 uger, er det, fordi hvis man tager 8 uger inden fødslen, er der en 3 måneders periode tilbage efter fødslen.

Fru Eva Gredal spurgte, hvordan vi ville anvise de økonomiske veje. Jeg ved ikke, om fru Eva Gredal opdagede, vi havde finanslovdebat forleden dag; det gik i hvert fald op for os andre, og også, at socialdemokratiet stemte imod vore forslag og i sit forlig var gået ind på at indskrænke midlerne til dagpenge, medens vi ganske klart anviste veje til at skaffe penge til sociale formål.

I forslaget til folketingsbeslutning har vi altså fremlagt vores principielle syn på dagpengereformen, men fra daglig praksis ved vi også, at en lang række enkeltheder i dagpengeloven bør rettes.

Jeg hørte fru Birgit Fjelde sige, hun ikke kendte til denne daglige praksis, og at det aldrig havde været diskuteret i socialudvalget. Jeg kan sige til fru Birgit Fjelde, at

det har til gengæld været diskuteret i venteværelserne på hvert eneste sygesikringskontor, og hun kan høre om de samme problemer i skurene på hver eneste byggeplads. For os at se er, hvad der er problemer derude, betydelig vigtigere end det, der diskuteres i folketingets socialudvalg, navnlig hvis man ikke har fingern på pulsen.

Det ligger ganske klart, at det er misbrugt; mange mestre i byggebranchen forlanger simpelt hen en sygemelding inden kl. 8 om morgenen, hvis folk ikke skal afvises som ulovligt bortgået. Og hvis fru Birgit Fjelde ikke kender til, hvad fagrettlige sager er, skal jeg forklare det i korridoren; det er vist ikke noget at spilde folketingets tid med.

Bestemmelserne om selvforskyldt sygdom er blevet groft overfortolket, og den forrige socialminister ved, at det var med dyb beklagelse, vi i vores parti så, at hun accepterede, at f. eks. abort skulle være selvforskyldt sygdom. Selvforskyldt sygdom og selvforskyldt trang er begreber, der har redet dansk socialpolitik som en mare i årevis, og det er nu engang sådan, at et menneske må have en social sikring, må have noget at leve af, uanset hvordan man er kommet i trangssituationen. For at det ikke skal misforstås, heller ikke af centrumdemokraterne, synes vi altså, at man skal have noget at leve af, lige meget om man aborterer, om man har fået en kønssygdom eller prøvet at begå selvmord. Hvis man overtræder landets love, må der anlægges civilretlig sag, det har ikke noget med det at gøre, at man er i social trang.

Må jeg lige indføje noget, jeg ikke har taget med i lovforslaget, men som jeg synes er en vigtig ting. Vi har overvejet meget, hvad vi skulle gøre ved de store problemer, der rejser sig omkring de skæve helligdage. Man kan som bekendt ikke få sygedagpenge for de skæve helligdage, hvis man året efter overenskomsten er sikret kompensation. Vi er ganske enige i, at dagpenge skal være erstatning for et indkomsttab, men de nugældende regler er ikke rimelige, fordi de arbejdere, der har været meget syge året inden, ofte ikke har optjent betaling for de skæve helligdage, og jeg tror, fagbevægelsen har henvendt sig både til den tidligere og den nuværende socialminister om det. Der er mennesker dér, der står uden kompensation og ikke har noget at leve af i de dage,